

በሀገራችን

ድንጋይ ዳቦ ዘመን ድሮ ያኔ ጊዜ
ሀገርን ማፍቀሩ ሳይጠይቅ ኑዛዜ
የዓለም ሁሉን ገነት ሀገራችን ብለን
ፈረንጅ ተብዬውን ከፈሪ መድበን
ነጭ ሊጥ ልፍስፍስ መሳለቂያ አድርገን
በማንነታችን ጅንን ኩሩ ሆነን
ኢትዮጵያ ሀገራችን ፍቅሬ መመኪያዬ
ኑሪ ለዘላለም የሁልጊዜ ብርቁ
ብለን ዘፍነን ጮኸን ከልባችን አምነን
ባዶ እግር ሙጅሌ በሀገር ግን ኮርተን
የአሜሪካ ወተት በእርዳታ ጠጥተን
ለቅማል መግደያም ዲዲቲ ተረጭተን
ለቦብ ማርሌ ሳይሆን ለጥላሁን ጮኸን
አሰፋ አባተን፤ በዙፍሽ በቀለ ያን ካሳን አድንቀን
ወኔ ልበ ሙሉ ጧት ማታ ፋከራ
ኢትዮጵያ ምርጥ ናት፤ ኢትዮጵያ ልዩ ናት

ብለን ስናቅራራ ::

ድል አድራጊው ንጉሳችን ይኑርልን ለክብራችን
በየጠዋት ጩኸት በህፃን ድምፃችን
ድንጋይ ዳቦ ዘመን ድሮ ያኔ ጊዜ
ሀገርን መጠየቅ ያልታወቀ አባዜ
ለሀገር አደራድሩኝ ማን ሰምቶ ጥያቄ::

--- ---

ኢትዮጵያዊ ማነው ብለው ሲጠይቁ
“ ሁላችን” ነበረ የሚሰጠው መልሱ::
በሀገር ለመኩራት ሀገርን መብላቱ
አስፈላጊ አልነበር ጥቅም መቀራመቱ::
ጦም አደርን በላን፤ ፎክትን ወይም ደላን
ሽምብራ ቆርጥመን በሀገር እየኮራን::
ፒራሚድ ባቢሎን ቢሉን የታጅ መሀል
ጎንደር ላሊበላ ሼክ ሁሴን ወይ አፋር
የአክሱም ያገው ጂማ የይፋት የሐረር
ታሪክ ስልጣኔ በሽ በሽ ሆኖ ባገር

በባዕዱ ሳይሆን በሀገር ተዘባነን
ድንቅነሽ ሳትገኝ ኢትዮጵያን አድንቀን
አንጎል አጠባውን ችለን ተቋቁመን
ለውድ ሀገራችን ዕድገት ተመኝተን
በሚጨቁኗት ላይ በቁጣ አምርረን
በሀገራችን ኮርተን
በኢትዮጵያ ኮርተን።
ልዕልና ክብሯን ልንጠብቅ ቃል ገብተን
ለውጥ አብዮት ብለን አዲስ ቀን ፈልገን
ሁሌም ባገር ኮርተን።

ድሀ ሀገር ወዳድ የቁርጥ ቀን ልጇ
ሕይወቱን ገባሪ ለውዲቷ ኢትዮጵያ
ሁሌም ባትመቸው ብታሳየው ፍዳ
ነጋ ጠባ ስቃይ እኩልነት ነፍጋ
ወደጎን ብትሰደው ነፍሰ ገዳይ አቅፋ
አፄ ኮለኔሉ በሰው ደም የሰባ
ተጠቃሚ ሆኖ የሕዝብ ሳብ ጠጪ የበዝባገፍ መንጋ
ድሀው ፍዳ ቀማሽ የሥቃይ ሰለባ
ሀገር ሀገር ብሎ ከእሳት የሚገባ
ሀገር ፍቅር ይኼ ፍፁም የንፁህ ልብ
ሲከፋው ማይጫጫ ሲመቸው ማይደልብ።

በሀገሪ ልኩራ በዚች በኢትዮጵያ
በሀገር እንኩራ በእማማ ኢትዮጵያ
ሆዴ ቢኸጎጎረጎር ብትጠቁር ብትቀላ ።
ፍትህ ብርቋ ሆኖ ልጆቿ ቢያለቅሱም
ግፉ በዝቶባቸው ሁሌም ቢያማርሩም
ትዕግስት አልቆባቸው ጥለዋት ቢሄዱም
ጎሁ አልመጣ ብሎ፤ ደይኑ አደናግሯቸው ሊክዷት ቢዳዱም
የሞተልሽ ሳይሆን የገደለሽ በላ ብለው ቢያማርሩም
አቅሙ አልቆባቸው ረሀብ አድቅቋቸው ጩኸቷን ባይሰሙም።
የጅብ ጥርስ መቶ ሺ ሆዳም በሀገር በዝቶ
ቅርጫ ደርቶ ሰፍኖ የገንጣይ መርካቶ

በጭቃት ንክሳት ትንፈርፈር ትድማ ባይ ከመ አሸን ፈልቶ
የሀገር ወዳድ ቆሽቱ ነጋ ጠባ ቢያርም
ሶስት ሺው በመቶ ተቀይሮ ቢያንስም
ታሪክ አተላው የከሀዲ መንጋ መድረክ ቢያጣብብም
ትውልድ በደፈናው ተዳርጎ ለጉድጓድ ተዳርጎ ለፍጅት
ባንዳና ጠባቡ የጣረሞት ጊዜው በድንገት ሰፍኖለት
ለሥልጣን ሊበቃ ሎተሪ ወጥቶለት
ኢትዮጵያ ስታለቅስ ነገዋ ታንቆባት
ሞልተናል እማማ አይዘሽ የምንላት
ለቀቢፀ ተስፋ እጅ የማንሰጥባት
ወደቀች ቢሏትም ሁሌ የምንኮራባት
አቅማችን ቢደክምም የምንሞትላት
ታሪኳን አድሰን ህያው ምናረጋት።

የአክሱም ዛግዌ ትግራይ የጎንደር የሸዋ
የይፋት የሐረር የአፋርና ጂማ
ወለጋ ሲዳሞ ጎጃምና ወላይታ
ኤዛናና ፋሲል ገላውዲዎስ ቴድሮስ
ዮዲት አልን እሌኒ ግራኝና ዮሐንስ
ሚኒሊክ ጣይቱ ጎበና ሀብተ ጊዮርጊስ
ዘርዓ ያቆብ ያሬድ ሼክ ሁሴን ደብተሮች
ታክለና አብዲሳ ኃይለማርያም ጀግኖች
ሸዋረገድ ዘርዓይ ያ ገለታ ቆርቾ
አዳነ ወንድምነህ ያች ዘውዲቱ ግዛው
ትንሹ ትልቁ የሀገር ሁሉ ጀግናው
አቡነ ጴጥሮሱ አብረሀና ሞገስ
አመቴ ጂራታ ቶሎሳ አቶ አስረስ
አብዱልና አሪት ሬንቻና ድረስ
የቤት እመቤቷ አርሶ አደሩ ተራ
ክርስቲያን እስላሙ አሮሞ አማራ
ሁሉም ብሄረሰብ የዚህ የዚያ ጎሳ
ሕይወቱን ገብሮ ሁሉም ለኢትዮጵያ
ያቆያትን ሀገር ስንት አይቶ መከራ
የሚክዱ መጡ ጊዜም አለፈና።
እንባይ የሚያሸቱ ትርንጎና ሎሚ ባገሪቷ ሞልተው

አኩሪ ታሪክ ተርፎ የጋራ ቅርስ ተርፎ

ጥላቻ ሚያመርቱ ትላንትን ደብድበው

ታሪክን ጨቅጭቀው፤ ታሪክን በርዘው

በአንድነት ላይ ተባይ፤ የባንዳ ቅሪቶች፤ ዛሬ ባገር ፈልተው ።

አድዋ የጀግና መሬት በግንጠላ ተምቾች መርገምን አስፍኖ

ባገር መኩራት ሀጢያት ክልል ማቀፍ ስልጡን ውርደት ተከናኝቦ

ታሪክ የሁላችን በመቶ ዓመት ተረት መሳለቂያ ሆኖ

ጊዜ አለፈና ባገር መኩራት ሀጢያት ማንነትም ጠቦ

መሰንጠቅ መገንጠል ባዕድ ነን ተወዶ።

ባገሩ የሚኮራን ማጥፋቱ ታስቦ።

ኢትዮጵያዬ ያለን ማክሰም ተፈልጎ።

በሀገር እንኩራ በሁላችን እናት

የባዳ እንደሆነ ሁሉም የውሸት ናት።

በደም ቀልቶ ደምቆ የነፃነት ታሪክ

ለዓለም አርአያ መመኪያ ለደቂቅ

ኢትዮጵያ አባይ ወንዝ ባዕድ ሳይቀር ፈዋሽ

ገናሌ ተከዜ ሽንፋ ሆነ አዋሽ

ኢትዮጵያ ድንቅነሽ የሰው የ “ ሀ ” ትንፋሽ

ኢትዮጵያ ነፃነት ለጥቁር ህዝብ ጌጡ

አረንጓዴ ቢጫ ያ ቀይም ሰንደቁ

የቋንቋው ድብልቅልቅ ጆሮን ማስደሰቱ

የባህሉ ብዛት መመኪያ መሆኑ

ተዋልዶ ተሳስሮ ሁሉም በሀገሩ፤ሁሉም ለሀገሩ

ለምን አስፈለገ የታሪክን ጎማ ኋልዮሽ ማዞሩ

ዘመነ ስብስቴን የሞተ ቅሬታን ለጥፋት ማደሱ?

ባገር መኩራት ደስታ መሰልጠን የዕድገት በር

ውርደት ግን ሌላ ነው ግንጠላን ማቀንቀን

ባገር አፍሮ ቀሎ ለባዕዱ መስገድ፤ ማለት ባዳ እኮ ነን

አደራድሩን ማለት በቅኝ ተገዝተናል ብሎ ሀሰት ማስፈን።

ምነው አንኮራ በውድ ሀገራችን

እናታችን ካልናት ዕፁብ ወላጆችን ?

ጠባይዋ ከበደ ጠቀመች በደለች

ፍትህ ማስፈን ቀርቶ ግፍን ካወረደች

የአንድነት ሂደቷ የደም ጎርፍ ፈልጎ ልጆቿን ቢጎዳ
እኩልነት ጠፍቶ ልዩነት በርክቶ ዜጋ ቢያፈስ እንባ
መለስለሰን ትቶ የታሪኳ ሂደት ቢሆንም ጎርባጣ
ዜጎቿ ቢራቡ ጠዋትና ግታ
ትሻልን ስንፈልግ ይብሱ እየመጣ
እኩል ልጆች መሆን በሀገራችን ምድር ቀጠሮ ፈልጎ
ትምክህቱም ጥበቱም አንድነት ሽርሽራ ተስፋን አስቆርጦ
ቢበዛም ፈተናው መገንጠል አቀንቃኝ ቢበዛ ቢፈላ
ሀገር ሁሌም ሀገር ለማች ከፋች ለእኛ
የምንኮራባት ውዲቷ ኢትዮጵያ።

ቀስተ ዳመና ሕዝብ ህብረ ብሄር ፀጋ
አማኝ አላማኝ ክርስቲያን እስላም ሁሉም ያገር ዜጋ
በታሪክ ትስስር ደገም ሆነ መርገም ቢገልፅ ህልውና
በዚህም በዚያም ቢሆን ሁሉም በየፊናው ግራ ቀኝ ቢላጋ
አንዱ ሌላውንም ንቆ ቢያስቀይመው
የበላይ የበታች ፍረጃው ቢያቆስለው
ተረቱ ቢደራ የትምክህት የጥበት
እንድነት ተረስቶ ልዩነት ገኛበት
ውዥንብሩ ደምቆ የግንጠላ ክስተት
ሸማኔው ቀጥቃጩ ላባደሩ ድሀ
ሺናሻው ሐመሩ ጠቆር ያለው ዜጋ
አርሶ አደር ስራ አጡ የኔብጤው ሁላ
በምርጦች ተንቆ በከበርቴው መንጋ
ክልል አንድ በዙፋን ሌላው ወደ ትቢያ
የናት ሆድ ዠንጉርጉር የእማማ ኢትዮጵያ።
የሞተላት ሳይሆን ገዳዮቿን አቅፋ ግራ ቢገባንም
ምንም ቢከፋንም ምን ነካት ብንልም
ፀጋዎ ድንቃችን መርገሟ ቅርሳችን
እናት ማኩረፍ ፈሊጥ አላስተማረችን።
ዳመነ ጨለመ ኢትዮጵያ እናታችን።

ጢሰኛ ገባሩ ተፈንጋዩ ባርያ
ሀገር ለጥቂቶች መኳንንት መፈንጨያ
ስዩመ መለኮት የባዕድ አንበሳ
አምላኩም ሲጠራ ሳይሆን የኢትዮጵያ
አፍ እላፊ ወንጀል ሁሌም አንገት ድፋ
በዳዩ ባላባት ከፋዩ ባላገር ዘወትር የሚገፋ
ፍትህ ገዳም ገብታ እንጦርጦስ አጠገብ
መብት የህልም እንጀራ መቸም የማያጠግብ
ላብ ስንለው እንባ ለቅሶ በደም አጀብ
ግፉ ሞልቶ ተርፎ ጠፍቶ ምንም ገደብ
ወርቁ መዳብ ሆኖ ለም ታሪክም ሲደርቅ
መቸ ዜጋ ከዳ መቸ ድሀ ሸሸ
ለጣሊያን ድለላ መቸስ ጆሮ ሰጠ
ለጠባብ ሽንገላ መቸ ተሸነፈ?
በዱር በገደሉ ላገሩ የሞተው፤ ደሙን ያፈሰሰው
የደላው ነበረ ወይስ ያ መናጢ ድሀ ያ የተበደለው?
ማን ገነባ ሀገር ማን በአድዋ ሞተ
የማይጨውስ መሬት በማን ደም ራስ ?
ሀገር ጠቀመችኝ ሀገር በደለችኝ
እኔ አልሞትላትም መቸ ተመቸችኝ

የሚለው ጥያቄ መቸ የሕዝብ ሆኖ

ባገር መኩራት እንጂ ባገር ማፈሩማ መቸ በእኛ ተለምዶ?
ባገር መኩራት ፀጋ በጥቅም ማይተመን
ላገር መቆም ግዳጅ በጥቅም ማይመዘን
ራስ ፊታውራሪ አዪና እቴጌ መቸ ለብቻቸው ሀገርን ጠበቁ

የቱን ድል አገኙ

ተካልኝ ገመቼ ቆንጆትና ዘርጋው ለሀገር ባይሞቱ?
እነ ውብሽት ሸሪፍ ብንያም ወዲ ማህፉዝ ሙሉጌታዎቹ ላገር ባይሰዉ?
እንባውን አብሶ ደሜን ላፍስ ያለው ባይሞት ሴቱ ወንዱ?
ሕዝብማ ሕዝብ ነው ፀንቶ ታገለ እንጂ ስንቶች ፈረጠጡ?
ሕዝብማ መለያው ቢከፋው ቢቀየም ሀገርን መውደዱ።

ሽብር ባገር ሰፍኖ ግፍ በገፍ ሲመረት
እስር ቤቱም በዝቶ ስየል ሲትረፈረፍ
የደም ጎርፍ ሽማውን በጋ ክረምት ሲያረጉብ
ፅልመት ባገር ዳምኖ ስቃይ ሲርከፈከፍ
አንድ ጀግና ትውልድ በጅምላ ሲሰየፍ ::
በሬሳ ላይ ዘፈን ማልቀስ ተከልክሎ
አጋልጥ ተጋለጡ ስንቱን ሰው አዋርዶ
አፍ ሲያመልጥ ተብሎ ዝምታ ሲደነቅ
ብዙሀኑ ዜጋ ሲጨቆን ሲረገጥ
አለፈልን ያሉ ኩሩ የጨዋ ልጆች
ተማርን አወቅን ያሉ የፈረንጅ ምሩቆች
ከበርን ደላን ያሉ ሕዝብን ዘራፊዎች
ለመጣው አገዛዝ ጫንቃ የሚያመቻቹ
ቀበሌ ታጣቂ ካድሬ የሚሆኑ
ትላንት አሳሪዎች ትላንት ህፃን ገዳይ
ዛሬ ታጋይ በሉኝ ድንገት ሀገር አዳኝ
አመለጡን ብሎ ደንፊ በቀሪው ላይ
ካገር አደራድሩን ግንጠላን አቀንቃኝ
በተገላቢጦሽ ባገር የቀለዱ ባገር ብዙ ያጌጡ
ባዕድ ነን በማለት ክህደትን ሲገፉ
የረሀብ ምድር አሏት ብለው ባገራቸው ሲያፍሩ
የአባይ ልጅ ቢጠማ ቢሞት አርሶ አደሩ
ለም መሬቱ ሞልቶ ረሀብ ቢጨርሰን
አገዛዞች ከፍተው ለውርደት ተዳርገን
ኢትዮጵያችን መኩሪያ

ለሕዝቦች መመኪያ

ኢትዮጵያ አርአያ

የነፃነት ታርጋ

የተባለው ቀርቶ፤ ያ ታሪክ ደብዝዞ
ያገር በቀል ተምኝች ሻጥራቸው ደምቆ
ያ ስሜን ፎገራ፤ ደቡቡም ተርቦ
ስደት የዛሬ ዕጣ ቅሌታችን ሰፊ

መሬታችን ለአረብ ክብራችን ለዲቪ
ፈተናው በርክቶ በውድ ሀገራችን
ኢዮብነት ከባድ ጠባብ ሰይጣናችን
ዕብራተኛ ባዕድ ሁሌም ጠላታችን
ያገር ኮከብ አምራች ሞት ራሱ ሆኖ
ህፃኑ ወጣቱ በእንጭጭ ተቀጭቶ
ያ የተከበረው ዛሬ ሲክቸለቸል
ዳር ድንበር ተከፍቶ ሱዳን ሲንጎማለል
ከጉዳንድ ኡኡታ ከቃሊቲ ጩኸት
ባገር ኑሮ ከብዶ ተሸሎ ያ ስደት
አልፋና አሜጋ ቦታ ቢቀያያር፤

የባንዳ ርዝራዥ በስልጣን ቢሰየም

ሀሰት ሀቅን አንቆ ክህደት ቢውገረገር
ጭራቅ ጭምብል ለብሶ ሰይጣንም ቀንድ አልባ
ቤተመቅደስ ካድሬ በመስጊድ ሼክ ሌባ
ውጥንቅጡ ሰፍኖ የዓለም መጨረሻ
ከዕይታ ቢጠፋ የጎህ ብርሀን መውጫ
ጨለማው ቢያፍነን የቀቢፀ - ተስፋ

የጦርነት ሌሊት ከቶም የማይነጋ

ኢትዮጵያ ኮከብ ናት፤ አዲስ ጎህ ፈንጣቂ
ኢትዮጵያ ተስፋ ናት ፍቅር አንፀባራቂ
ኢትዮጵያ መኩሪያ ናት ብሩህ ቀን ማምጨያችን
የትላንት የነገ ሁሌም ህልውናችን።

አዕምሮው ደድሮ ድፍን ቅል ካልሆነ
ሀሊናው ሲወለድ በዚያው ካልደበነ
ሀገር መካድ ፈሊጥ በማን ተጀመረ ?
የናፒዬርን ጦር መንገድ መሪ ማነው?
ለግራዚያኒስ ቪቫ ባይ ስንት ነው?
ወንድሙ ሲገደል ሴቷ ስትሰቀል
ቀይ ሽብር ይፋፋም ያለውስ ማን ነበር?
ለወያኔ ጅቦች ዓይኑን ሳያሽ አድሮ
ልጆቹ ያለውስ፤ ልገንጠል ያለውስ፤

ላልተኛ ምያላሁ አማራን ሳልጨርስ፤ ሕዝብን ሳላስለቅስ
ብሎ የደነፋውስ፤ ጠቦ የረከሰውስ

ቁጥሩ ምን ያህል ነው

ውድ ሀገር ኢትዮጵያን መካድ የመረጠው?

የበላበትንም ወጪት ደፊ የሆነው ምሁር

ያጠባችውን ጡት የሚነክሰው ፍጡር

መቸ ተፈጠረ ትላንት ነው ዛሬ

በአዲሱ ነው የጀመር ወይስ በወያኔ?

ምርምር ልፋት ነው ታሪክ ሳይለወጥ

የከሀዲ መንጋ መቸ ችሎ መደበቅ?

ዝንት ዓለም ሲፈጠር ዓለም አለሁ ስትል

አብሮ የተከሰተ ፀረ ሀገርም ትል።

ተባይን ማስወገድ የዘወትር ስራ፤ ችል አይሉት ሀኬት

የየትውልድ ግዳጅ የደም ግብር ውጤት።

ቱርክ ግብፅ ደርቡሹ እንግሊዝ ጣሊያኑ

ሊወራት ሲመጣ ሁሉም በበኩሉ

ሰለቸን ሳይሉ፤ ሁሉም የደም ዋጋን ቆርጠው የከፈሉ

የኢትዮጵያ ዜጎች በሀገር የኮሩ

ለሀገር የሞቱ

ካገር በላይ ነፋስ ብለው የተሰዉ

ታሪክን የፃፉ

የጀግንነት ቅርስን ለቀሪው የሰጡ

እኒያ ዕንቁ ዜጎች ወጣት ሽማግሌች

እኒያ ወንዶች ሴቶች እስላም ከርስቲያኖች

ሁሉም ኢትዮጵያኖች

የሽብርን ደራጎን በመዝሙር የቀሉ

አረመኔ ግፍን በእናቸንፋለን ድልን የነፈጉ

ቃል ኪዳን ለማክበር መርዚቷን የጠጡ

ሞት ለፋሺስት ብለው ሞት የተጋፈጡ

ከዘመናዊ ፎቅ የተፈጠፈጡ

ለረሻኝ ቡድንም ደረትን የሰጡ

በወለደች ሀገር ዛሬ ቡክን ፈልቶ

ገንጣይና ጠባብ መድረኩን አጣቦ

ኢትዮጵያ የለችም ተረት ተረት ወሬ ብሎ እያቀረሸ

የባንዳና የአንጃ ጥላቢስ ሁካታ ታሪክ ያበላሸ

ውድ ሀገር ኢትዮጵያን ደፍሮ እያቆሸሸ ::

የሆዳም እምብርቱ አድዋ ተተክሎ

ሀገር ሁሉ ዝርፊያ ላይጠረቃ ከቶ

ሁሌም ተጎንብሶ፤ ሁሌም ተቅለስልሶ

ሙጣጭ ወኔም ጠፍቶ ፍርሀቱ ነግሶ

ማረጎ ወያኔ አዲስ ኪራራይሶ

የጀግኖቹ ሀገር በባንዳው ተይዞ ::

መነንኩ ባይ ተኩላ፤ በግ ላት እየላሰ

ወሮበላ ቡድን መንግስት ነኝ ብሎ

ዓይኑን ያልዘጋውም በፈቃድ ተታሎ

ባገር ላይ መቀለድ ስልጡን ፖለቲካ

ላገር መስዋት ግን ሞኝነት ተላላ

ተማረ የተባለው እየደነቆረ ፤ አፈር እየፈጨ

ደመ ቁጡው ጠፍቶ ወኔ ቢሱ ሞልቶ ትግል እየጫጨ

ባህር ማዶ ፋኖ ሳይተኩስ በርግኅ

ትላንት እንደ ዛሬ ሀገር ማዳን ግዳጅ ጀግኖችን ፈልጎ::

ለኢትዮጵያ ጥሪ ዛሬም ሰሚ ሞልቷል

በሀገሩ የሚኮራ ኢትዮጵያዊ በዝቷል::

ያ ትውልድ ቢመተር ሽብር ቢቀጨውም

ቅርሱን ተረካቢ አለና ባይ ዜጋን ጊዜ አልነሳውም::

ባንዳ ባንዳን ቢወልድ አንጃም ቢፈለፈል

አስመሳይ ታጋዩም በወያኔ ሸንጎ ቢያቅራራ ቢሸልል

ቃል ኪዳን ከትቢያ ሆዴ በአደባባይ ብሎ ቢዝትም

ኢትዮጵያ ሀገሩን ብዙሃኑ ዜጋ ዛሬም አልከዳትም::

ነውናም ስለዚህ ይለፈፍ ያገር ሀቅ

ይጎሰም ነጋሪት ይደለቅ ያገር ሀቅ

ኢትዮጵያ በሕዝቧ ታፍራ ትኖራለች

ኢትዮጵያ በሕዝቧ ዛሬም ትኮራለች

ሕዝብም በሀገሩ ሁልጊዜም ይመካል

ለሀገሩ ሲልም ህይወት ይለግሳል!

ለሀገር መሞት ሕይወት

ዳግም ትንሳዔ ልደት

በሀገር መኩራት ስርየት

ኢትዮጵያዊነት ሕይወት::

